

то го заставилъ да прави такива нѣща, които били противъ английскитѣ традиции. За тази целъ англичанитѣ въ Индия го затваряли три пжти, при строга охрана отъ десетъ души стражари, да не избѣга, но като влизали въ затвора, не го намирали тамъ. Какъ ставало това, и тѣ не могли да разбератъ, но предполагали, че индуситѣ му помагали по нѣкакъвъ начинъ. За да се освободятъ отъ всѣкакво подозрение, тѣ го завели въ Лондонъ, дето го затворили, но и тамъ се повторила сжщата история. Тогава този англичанинъ казалъ на своитѣ съотечественици: „Моля ви се, престанете да ме затваряте. Мене затворъ не ме хваща. Оставете ме свободенъ да свърша работата, за която съмъ изпратенъ.“ Това може да изглежда като приказка отъ 1001 нощъ, но фактътъ е на лице.

Казвамъ: едва сега хората сж се докоснали до великитѣ мистерии въ свѣта. Животътъ на цѣлото човѣчество представя областъ, която трѣбва да се изучава. Вие трѣбва да изучавате законитѣ, на които почива животътъ, както и ония, които го управляватъ. За да бжде човѣкъ беденъ или богатъ, има редъ причини; за да бжде човѣкъ ученъ или невежа, пакъ има причини; за да бжде човѣкъ силенъ или слабъ, за да бжде философъ, поетъ или художникъ, и за това има причини. Нищо въ свѣта не е произволно. Следователно, ако човѣкъ е нещастенъ, нека пази душата си отъ огорчения, да не мисли, че сждбата му е виновна. Сждбата на всѣки човѣкъ е такава, каквато той си я създалъ. Човѣкъ самъ кове сждбата си. За да бжде нѣкой поетъ, музикантъ или художникъ, това се дължи на факта, че мнозина го обичатъ. Този човѣкъ е любимецъ на много хора, които съ любовта си му помагатъ да се издигне. За да бжде човѣкъ ученъ, пакъ сжщото положение. Ученъ човѣкъ, въ правъ смисълъ на думата, е онзи, който разбира живота и знае, какъ да приложи своята наука. Значи, щастieto на човѣка зависи отъ това — да бжде той обичанъ. Щомъ изгуби тази любовъ, той е вече нещастенъ. И наистина, най-голѣмото нещастие за човѣка се заключава въ това, когато той престава да обича, и когато другитѣ не го обичатъ. Когато нѣкой се оплаква, че никой не го обича, казвамъ: щомъ никой не те обича, ти ще обичашъ. Едно отъ дветѣ положения: или тебе ще обичатъ, или ти ще обичашъ. — Защо никой не ме обича? — Защото ти носишъ любовта на гърба си. — Защо хората ме обичатъ? — Защото любовта те носи на гърба си. — Защо стра-